

Pred poletjem

Nova številka Glasnika SED nadaljuje bogato in zanimivo predpoletno dogajanje na »etno sceni«. Izid kar treh publikacij Zupaničeve knjižnice (upam, da jih bomo v prihodnji številki lahko podrobneje predstavili), otvoritev razstave igrač (Igrače, moje in tvoje, nove in stare) v Slovenskem etnografskem muzeju, gostovanje uspešne etnološke razstave Udomačena svetloba v Etnografskem muzeju v Zagrebu, Muzejski sejem v Cankarjevem domu ter eminentna prireditelja za izbor evropskega muzeja leta (EMYA) v Ljubljani so omogočali dovolj duhovnega prostora za pretok etnološkega fluida, napolnjenega s kritičnimi mislimi, novimi spoznanji, porajajočimi idejami in nostalgičnimi spomini.

V Glasniku SED 2/99 vam za branje v vročih poletnih dneh ponujamo dokaj raznorodno gradivo. Veseli nas, da v uredništvo prihajajo besedila, ki jih je napisalo večje raziskovalno pero in taka, v katera so ujete prve raziskovalne ideje in njihovi rezultati. Kot jedro tokratne vsebine pa ob visokem jubileju dr. Vilka Novaka ekskluzivno objavljamo njegov intervju, ki ga je leta 1992 posnel dr. Naško Križnar v okviru rednih snemanj portretov znanstvenikov, ki jih izvaja Avdiovizualni laboratorij ZRC SAZU.

In še vrstice vzpodbude!

V uvodniku prejšnje številke smo vam ob javnem razpisu Ministrstva za znanost in tehnologijo navedli njihove natančne in stroge pogoje in naše želje, da bi bili »uvrščeni med izbrance«. Tokrat vam z največjim veseljem sporočam o sklepu ministrstva, da se naša revija uvršča v program sofinanciranja MZT v letu 1999, kar pomeni mirnejše snovanje naših idej ter predvsem realnejše uresničevanje naših načrtov. Za prerez dosedanjega dela pa objavljamo pisno recenzijo o Glasniku SED, ki jo je napisal etnolog, slavist ter novinar časopisa Večer g. Vili Vuk.

Nasvidenje jeseni, ob izidu Glasnika, ki bo v celoti posvečen izseljeniški problematiki. Vabljeni k pisanju – tudi med poletjem.

Tanja Rožembergar Šega, gl.ur.

Glasnik SED

Glasnik Slovenskega etnološkega društva (SED) ima za seboj že toliko produktivnih let, da je postal nepogrešljiv publicistični prostor v slovenski etnološki stroki. Ta prostor načelno ni skromen, ker ga temeljno in poglobljeno ustvarja publikacija Etnolog, ki je že 59. leto glasnik Slovenskega etnografskega muzeja in je združevalec tudi tistih etnoloških raziskav, ki ne nastajajo le v muzeju. Enako poslanstvo ima zbornik Traditiones, nastajajoč v Inštitutu za slovensko narodopisje pri ZRC SAZU, deloma se etnologi oglašajo še v Argu kot časopisu slovenskih muzejev. Možnosti za javno predstavljanje zasnovanih ali pa že opravljenih raziskovalnih projektov je zato ravno prav.

Glasnik SED pa je v bogati družini etnološke ali etnološko – muzejske literature našel svoje posebno mesto. Ker je v izhajanju rednejši, predvsem pa pogostejši, kar mu omogoča aktualno, skorajda časopisno veljavo, je tudi poljudnejši, z zapisovanjem posameznih tem sprotnejši, s svojo vsebinsko pestrostjo za bralca, ki išče potrebno informacijo, tudi sprejemljivejši. V vsebinski zasnovi je dobro in ustrezno razmerje med poglobljenimi, študijskimi, raziskovalnimi besedili ter informacijami, poročili, tudi polemikami in kritičnimi stališči.

Prav v tem pa Glasnik kaže še drugo dragoceno podobo, ki povsem utrjuje nujnost za njegov stalni obstoj in za redno izhajanje. Gre za razveseljivo razvidnost, ki jo mora spoštovati stroka, če želi zagotoviti brezskrbno prihodnost: Glasnik je predvsem glasnik etnološkega podmladka. Z njim je študentom dana potrebna možnost, da v uveljavljeno, včasih morda že tudi postano strokovno javnost širijo svoje ideje, ki jih uresničujejo v seminarskih in diplomskih nalogah. Odveč je omeniti, da se s tem obnavlja ideologija stroke, toda ker se, je navzočnost Glasnika neizbežna, absolutne podprtosti potrebna oblika za razvoj etnološke stroke, hkrati pa tudi za njeno popularizacijo.

Vili Vuk

